

On altıncı asır Osmanlı âlim ve velîlerinden. Doğum târihi ve yeri bilinmemektedir. 1582 (H.990) senesinde İstanbul'da vefât etti.

Babazâde zamânın âlimlerinden ilim tahsîl ettikten sonra, çeşitli yerlerde müderrislik yaptı. Allahü teâlânın rızâsı için öğrendiği güzel ilimleri, yine O'nun rızâsı için tâliplerine öğretmeye başladı. Ayasofya ve Eyyûb Sultan medreselerinde müderrislik yaptı. İlmi, zühd ve takvâsı, Allahü teâlânın emir ve yasaklarına uymaktaki gayreti, Resûl-i ekremin sallallahü aleyhi ve sellem sünnet-i şerîfine riâyette sebâtı ile meşhûr oldu. Allahü teâlânın kullarına emr-i mâruf yapar, İslâm dînini, Selef-i sâlihînin, sahâbe ve onlara tâbi olanların doğru yolundan kıl ucu kadar ayrılmayan din âlimlerinden öğrenmelerini nasîhat ederdi. Beş vakit namazı, hep Eyyûb Sultan Câmiinde cemâatle kıları. Namazda tâdil-i erkâna çok uyar ve talebelerine de sıkı sıkıya tenbih ederdi. Bilhassa nâfile namazlarda tesbihleri çok uzatırdı.

Haram ve şüpheli şeylerden çok sakınan Babazâde, mübahların birçoğunu da terk ederdi. Kâfir, bid'at sâhibi ve fâsiklara yaklaşmanın, müslümanların nûrunu azaltacağını söylerdi.

Bu hususta talebelerine bir sohbetinde de şöyle buyurmuştur: "İyi biliniz ki Peygamber efendimiz ve arkadaşlarının zamânında olmayan bir şeyi sonra ibâdet olarak yapan bid'at sâhibi ile oturmak, konuşmak, kâfirlerle arkadaşlık etmekten kat kat daha fenâdır. Bid'at sâhiplerinin en kötüsü Peygamber efendimizin eshâbına düşmanlık edenlerdir. Bunlara değer vermemeli, aşağı görmelidir. Bunlara kıymet veren İslâmiyet'i aşağılamış ona değer vermemiş sayılır. Çok dikkatli olunuz."

Kafirlerle gelince, Allahü teâlâ, Kur'ân-ı kerîmde, onların, kendisine ve sevgili Peygamberine düşman olduklarını bildiriyor. Allahü teâlânın ve O'nun resûlünün düşmanları ile düşüp kalkmak ve o alçaklarla arkadaşlık etmekten daha çirkin bir iş olur mu?"

Hüseyin Çelebi anlatır: Bâzı kimselerle birlikte, o zaman kâfirlerin oturduğu Langa mahallesinden geçerek, Babazâde'nin huzûr-i şerîflerine geldik. Bir müddet sohbet buyurduktan sonra; "Değil kâfir mahallesine uğramak, kâfirin mumunun ışığının dokunduğu yerden geçmek bile îmân nûruna zayıflık verir. Yeniden eski hâlini alması için çok çalışmak gerektirir." dedi.

Ömrü, İslâmiyeti yaymak ve insanlara doğru yolu göstermekle geçen Babazâde Efendi, 1582 (H.990) yılında vefât etti. Vasiyeti üzerine Eyyûb Sultan yakınlarında bir türbeye defnedildi.

BİR RÜYÂ GİBİ!..

Babazâdenin vefâtından sonra bir akrabâsı şöyle anlattı:

"Bir gece Babazâde Efendi, âdetlerinden daha erken bir vakitte kalktı. Hazret-i Eyyûb el-Ensârî türbesine gitti. Türbedârı bulup, açtırmak ve bir müddet Kur'ân-ı kerîm tilâvet eylemek niyetiyle

türbe kapısına yöneldi. Yaklaşınca, türbe kapısının açık, içeride de tanımadığı birçok kimsenin bulunduğunu gördü. "Acabâ bunlar kimdir?" diye düşünürken, bir topluluk daha geldi. Bunları da tanıyamadı. Ama onlar, kendisini tanıdıklarını ifâde eden nazarlarla bakıyorlardı. Ehl-i gaybdan olduklarını işâret edip, Babazâde'nin de kendilerinden olduğunu müjdelediler. Bu hâdise kendisine bir rüyâ gibi geldi. Bir kâğıt bulup, yazdı. Vefâtından sonra ben bu kâğıdı görerek Babazâde'nin yüksek hâllerini sevdiklerine anlatmakla şerefledim."

1) Kitâb-ı Silsile-il-Mukarrebîn ve Menâkıb-il-Müttekîn; Süleymâniye Kütüphânesi, Şehîd Ali Kısmı, No: 1819, vr; 144b

2) Târih-i Silsile-i Ulemâ; Süleymâniye Kütüphânesi, Es'ad Efendi Kısmı, No: 2142, vr; 212a

[Joomla SEF URLs by Artio](#)